

D'esquerra a dreta, tres candidats (Rocío Martínez-Sampere, Jaume Collboni i Jordi Martí), la coordinadora de les primàries obertes, Lourdes Muñoz; l'autoritat electoral de les primàries, Carme San Miguel i tres candidats més (Manel Fernández, Laia Bonet i Carmen Andrés).

Les primàries obertes de Barcelona comencen en plena polèmica per la indisciplina de vot de tres diputats. Almenys quatre dels candidats (Laia Bonet, Jaume Collboni, Jordi Martí i Rocío Martínez-Sampere), s'han pronunciat, en diferents graus, contra la possible suspensió dels crítics Joan Ignasi Elena, Marina Geli i Núria Ventura.

Primàries enmig de la tempesta

“Luny queda la idea que el PSC era el partit que s'assemblava més a Catalunya. Ara el PSC gairebé no s'assembla ni a si mateix: ni al que era o el que representava, ni tampoc al que es necessita per continuar servint els interessos de la majoria del país en la defensa de la justícia social i de la nació”. Són paraules d'una de les candidates a les primàries obertes del PSC a la ciutat de Barcelona, Laia Bonet, en un article a *El Periódico de Catalunya* titulat “¿Primàries? ¿Ara més que mai!”.

Les primàries obertes de Barcelona comencen marcades per la decisió de

Joan Ignasi Elena, Marina Geli i Núria Ventura de trencar la disciplina de vot en la sessió en què es votava si es demanava al Congrés dels Diputats la transferència a la Generalitat de les competències per convocar referèndums. Tres de les quatre cares que opten a ser candidats a alcalde pel PSC són clarament catalanistes i crítics amb la direcció: Laia Bonet, Jordi Martí i Rocío Martínez-Sampere.

Pel fet de ser primàries obertes, hi pot votar qualsevol ciutadà resident a Barcelona i major de 16 anys inscrivint-se al registre de votació prèviament. Les eleccions seran a doble volta, el 29

de març i el 5 d'abril. Si el 29 de març un candidat tingués el 40 per cent dels vots i un 10 per cent més que el segon, aquest seria proclamat alcaldable directament (més informació a www.primariesobertes2015.cat).

Els sis precandidats han de recollir els avals necessaris per poder ser candidats, en total 1.000 signatures de ciutadans i unes 200 de militants del PSC.

Laia Bonet. Laia Bonet (Valls, Alt Camp, 1972) va esdevenir una de les joves promeses del PSC ara fa sis anys, en l'onzè congrés del PSC. Bonet era secretària del govern i José

D'esquerra a dreta, Laia Bonet, Rocío Martínez-Sampere i Jaume Collboni.

Montilla, en aquell moment president de la Generalitat, li va donar un lloc a l'executiva del partit com a secretària de desenvolupament estatutari. És professora de dret penal, experta en legislació relativa al medi ambient, camp en el qual es va formar en universitats d'Alemanya,

De cara al dotzè congrés, de desembre de 2011, es va ubicar en l'ala crítica i catalanista del partit. S'hi va mantenir a l'executiva amb els càrrecs però la direcció del PSC la va fer retrocedir llocs en la llista del partit a les eleccions del Parlament de Catalunya. Va quedar al lloc número 15 de la llista per Barcelona i només n'hi van entrar 14. Cada cop més arrengrada amb els crítics, a ella li pertocaria ocupar l'escó de Joan Ignasi Elena si fos expulsat, per la qual cosa ja ha dit que renunciaria a aquest lloc al Parlament. A més, en desacord amb la decisió d'expedientar els crítics, ha dimitit dels seus càrrecs a l'executiva del partit.

És cert que la presentació a les primàries de Barcelona exigeix que els candidats no ocupin cap càrrec a l'executiva, però es pot deixar temporalment, com ha fet en Jaume Collboni, o definitivament, com Laia Bonet. Del seu compromís amb el sector crític no deixa cap dubte en l'esmentat article, on denuncia la "curta visió estratègica i política" de la direcció amb contundència: "Les primàries obertes de Barcelona arriben, doncs, en ple desconcert dels nostres exhausts electors, i en una profunda crisi d'una obsoleta

cultura política que confon autoritat amb jerarquia. El trencament sembla inevitable. L'actual direcció està convençuda que sobren talents, veus i pluralitats. I ha passat a una ofensiva de descrèdit personal: les acusacions sobre suposats interessos espurios dels que van votar diferent –però coherentment– de la majoria del grup parlamentari socialista al Parlament de Catalunya són intolerables. Per a un socialista, i per a un demòcrata. El PSC es pot convertir en un partit estèril i buit, on les veus dels seus dirigents més miops es converteixen en l'únic eco ensordidor que substitueixi el que abans havien estat diàlegs fructífers, idees renovadores i liderats plurals. Un partit cada vegada més petit pel que fa a mida, representació i estatura política".

Rocío Martínez-Sampere. Una altra de les joves promeses d'aquell onzè congrés del PSC de 2008, Rocío Martínez-Sampere (Barcelona, 1974), també ha renunciat definitivament als seus càrrecs en l'executiva del PSC –amb l'argument de suport als crítics–. Aquesta llicenciada en economia per la Pompeu Fabra –on va ser alumna de l'ex-conseller d'Economia Antoni Castells i de l'actual conseller del ram, Andreu Mas-Colell– va completar la seva formació a la London School of Economics amb un màster d'economia i a la UB. Cap de gabinet de Narcís Serra i assessora de Pasqual Maragall, al dotzè congrés va entrar a formar part

de l'executiva nacional com a secretària d'economia, el càrrec que ara ha abandonat. Com a diputada, Martínez-Sampere va ser l'encarregada, fa dos anys, de defensar l'argumentari del PSC en debats de gruix com el del pacte fiscal (per si algú no ho recorda, el nou pacte fiscal era la demanda que Artur Mas va dur a la Moncloa i va rebre un no rotund de Rajoy, cosa que va provocar la convocatòria de noves eleccions). Rocío Martínez-Sampere va fer costat a Elena, Geli, Ventura i Àngel Ros en anteriors votacions, com la de la sobirania de Catalunya, però fa dues setmanes va preferir acatar la disciplina de vot amb l'argument que el seu vot hauria estat l'única abstenció –els altres tres votarien que sí– i això no garantiria la celebració de la consulta: "Si avui cregués que la meua sola abstenció faria que el país aconseguís poder exercir el dret a decidir, o fos una votació de principis i no de procediments sobre si estem o no a favor d'aquest dret, aquestes consideracions haurien passat per damunt d'unes altres".

Afegia que el PSC ha de ser "més plural, més obert" i "més representatiu" i es comprometia "a impulsar aquests canvis des de dins i des de baix".

Jaume Collboni. Jaume Collboni (Barcelona, 1969) va deixar de ser portaveu del PSC al Parlament de Catalunya fa un any, en benefici de Maurici Lucena, però tothom espera

Els crítics, a l'última fila

El ple del Parlament que votaria els Pressupostos de la Generalitat per al 2014 era el primer després de la insubordinació dels tres tenors del sector crític del PSC –Joan Ignasi Elena, Marina Geli i Núria Ventura– i el seu lloc dins l'hemicicle va canviar. Tots tres van passar a l'última fila, al costat dels diputats de Ciutadans del Grup Mixt. Després de ser desposseïts de les seves responsabilitats en comissions parlamentàries i, mentre la comissió de garanties del PSC decideix quin és el càstig que se'ls aplica –entre els quals la direcció assenyalava l'expulsió–, el Grup Parlamentari Socialista va decidir fer ben visible la marginació a què els aboca –o a què els convida. De fet, aquests serien els seients que molt probablement ocuparien si fossin expulsats i no lliuessin l'acta de diputats, com el PSC els reclama. Passarien a ser considerats no adscrits i ocuparien, per tant, un lloc en aquesta bancada del Grup Mixt. El corrent crític Avancem va enviar un escrit de queixa als ex-presidents del PSC Raimon Obiols, Narcís Serra i José Montilla i al pre-

Núria Ventura, Marina Geli i Joan Ignasi Elena, a l'última fila, són saludats per Jordi Cañas, de Ciutadans, que deixa de ser portaveu d'aquest partit mentre sigui investigat per presumpte frau fiscal.

sident de la comissió de garanties del partit, Joan Torres. En ell es recorda que “els diputats són persones i com a tals han de gaudir implícitament de les mateixes proteccions ètiques i morals de què gaudeix qualsevol treballador en una relació laboral. En l'àmbit del treball aquesta mesura seria fortament sancionada per la justícia”, ja que seria considerada assetjament laboral o *mobbing*, raonen. La mesura de relegar-los a l'última fila la consideren “fora del marc ètic que correspon a una organització política” i “allunyada dels valors del socialisme”.

Avancem va enviar un escrit de queixa als ex-presidents del PSC, Obiols, Narcís Serra i Montilla, i al president de la comissió de garanties, Joan Torres.

que sigui el candidat oficial de la direcció. Continua formant part del selecte grup proper a Navarro –és portaveu nacional del partit– però en un segon cercle, un pèl més allunyat del secretari general que no fa un temps. Amb el sotrac de la indisciplina de vot, Collboni s'ha atrevit a dir que els crítics no mereixien l'expulsió del PSC. Encara és una incògnita si, en aquest context, Collboni s'ha desmarcat de la direcció per mostrar un perfil més dolç o perquè la direcció del PSC li ha anunciat que no donarà suport a cap candidat, ni oficialment ni oficiosos, a les primàries.

Collboni és llicenciat en dret amb un postgrau en sistemes d'informació i un altre en comunitats europees. Va ser regidor del 1995 al 1999. A l'onzè congrés entra també a l'executiva del PSC, a l'àrea de programes i acció sectorial i en l'últim congrés hi torna, elegit aquesta vegada secretari de comunicació i portaveu del partit.

Jordi Martí. Actualment, les relacions –internes i externes– de la Federació de Barcelona són complicades. Qualsevol organització política pateix un sotrac després d'una baixa important i Barcelona havia estat la nineta dels ulls del PSC des de la Transició –el contrapoder a una Generalitat habitualment convergent; el mascaró de proa de la política institucional. L'Agrupació de Barcelona del PSC encara no s'ha recuperat d'aquesta crisi. El secretari general del PSC de Barcelona, Carles Martí, i el cap del grup socialista a l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí, estan enfrontats. El segon és candidat a les primàries i també pertany al sector catalanista, la qual cosa l'enfronta, de retruc, a la direcció nacional del PSC. Jordi Martí ha promès que deixarà de ser candidat a aquestes primàries si Geli, Elena i Ventura són expulsats: “Si l'actual direcció pretengués acabar el conflicte amb disciplina en lloc de debat (...) no em presentaré a les primàries”.

Al seu bloc, Jordi Martí (Barcelona, 1965) afirma que “Barcelona, en l'apassionant context actual, ha d'esdevenir una capital d'estat que miri de fit a fit les grans capitals europees: avui encapçala la lliga de les segones ciutats del continent, demà ha de poder entrar per mèrits propis a la primera divisió de les ciutats internacionals.”

PSC

PSC

D'esquerra a dreta, Jordi Martí, Carmen Andrés i Manel Fernández.

Llicenciat en ciències de l'educació, Martí és qui més coneix l'Ajuntament de Barcelona, sobretot en l'àmbit de la cultura, des que, el 1996 va impulsar el Primer Pla Estratègic de Cultura de Barcelona.

Carmen Andrés. Carmen Andrés és una altra de les candidates a les primàries barcelonines del PSC. Nascuda a Calanda (Terol) el 1964, va arribar a Barcelona a 6 anys. És llicenciada en dret i té una llarga carrera com a funcionària al Departament de Justícia (Serveis penitenciaris) i a l'Institut Català de Salut (departament de recursos humans). El 1998 va fundar, amb altres socis, INTI, "un grup per a l'educació en la solidaritat amb els països del sud". És regidora de l'ajuntament des de 2007, amb càrrecs de responsabilitat al districte de Nou Barris.

Manel Fernández. Manel Fernández (Arenas del Rey, Granada, 1954) és el més veterà dels candidats i qui porta menys temps com a militant, ja que s'hi va afiliar el 2010. Va passar pel PORE (Partit Obrer Revolucionari d'Espanya) i la CNT durant la Transició; es va afiliar al PSUC el 1980 i a CCOO, el 1983, fins que es va treure el carnet del PSC el 2010. Si la trajectòria política és diversa, la professional ho és encara més: al seu currículum explica que va ser aprenent als Tallers Hispània, al Banc Central i va fer de cambrer a la cafeteria El Túria i es va

fer carter de correus. Mentrestant va estudiar medicina i es va llicenciar el 1980. Presumeix de no haver ocupat mai cap càrrec institucional remunerat ni haver estat alliberat sindical.

Tres candidats de perfil catalanista ben coneguts, un home proper a la

direcció del partit, una regidora de Nou Barris i un militant de base per unes primàries marcades inicialment per la tempesta dels tres diputats rebels.

Àlex Milian

Exposició central de l'Any Espriu

CCCB

espriu
he mirat aquesta terra

Exposició 30.10.13-24.02.14

© Pau Baró, 1988; Àlex Serra i O. Casany, 2013

Una coproducció de:

Mitjans col·laboradors:

Montalegre 5, 08001 Barcelona / T 93 306 4100 / www.cccb.org